

PE MARTA EN MARIA SINT-KRUIS

Catechese voor de Eerste Communie en voor het vormsel 2024

Zoals elk jaar hebben we op onze pastorale eenheid catechisten die bekommerd zijn om de geloofsgroei van jongeren.

Dat het niet evident is om nog de geloofsweg op te gaan, is heel erg duidelijk in het straatbeeld, op het nieuws, bij de media.

Dit jaar kregen we duidelijk te verstaan dat het op scholen haast onmogelijk geworden is om de eerste communie nog te organiseren. Wanneer minder dan de helft van het aantal leerlingen in het eerste leerjaar nog zijn of haar eerste communie doet, wordt het organisatorisch onhoudbaar de kinderen klassikaal voor te bereiden op dit sacrament.

Liederen zingen, teksten lezen, repeteren voor de viering ... terwijl de anderen bij een klas van een collega zich moeten bezighouden, terwijl ook zij recht hebben op degeleijke begeleiding tijdens de schooluren.

Voor de leerkrachten is dit een moeilijk gegeven. Ze willen graag dat de eerste communie een kinderfeest is.

Daarvoor gaan ze tot het uiterste, maar tegelijk zorgt het voor deontologische stress wanneer ze de andere leerlingen eigenlijk niet geven waar ze recht op hebben.

Daarom werd besloten dat de parochie het best geplaatst is om hier mee om te gaan.

Resultaat: Binnen de schooluren wordt enkel nog les gegeven voor de volledige klas en wie zijn of haar eerste communie wil doen, moet zich melden bij de pastoor.

Natuurlijk vraagt dit dan weer een grotere betrokkenheid van de ouders, gezien de voorbereiding nu buiten de schooluren valt.

Dit jaar werd voor het eerst een decanaal zangmoment voor de kinderen van het eerste leerjaar uit verschillende scholen georganiseerd: ZING EN SPRING.

Het was de bedoeling dat de kinderen al spelenderwijs wat vertrouwd werden met enkele liederen en tegelijk werd ook wat diepgang meegegeven.

De leerkrachten, die ook uitgenodigd waren, vonden het een superbijeenkomst vol afwisseling: zingen en daarbij soms ook dansen (springen), naar voor komen, mee denken,

om te eindigen kregen ze chocolmelk. Het was een fijne bijeenkomst.

Voor de vormelingen is de werking al altijd een parochiaal gebeuren. Eigenlijk is "gevormd worden" ook een engagementsviering van de jongeren naar de geloofsgemeenschap toe.

Daarom dat ook gevraagd wordt om op de parochie, waar ze gevormd worden, te wonen.

Meer en meer merken de catechisten hier dat geloofsoverdracht meer inspanning van hen vraagt.

Veelal zijn ouders hier thuis niet echt mee bezig.

Bovendien hoorden we een jongere vertellen dat zijn juf, of was het nu een meester, niet graag godsdienst geeft.

Het is duidelijk te merken aan de verhalen uit de Bijbel die nog gekend zijn.

Ook merken we dat we toch elk jaar enkelen hebben die het Onze Vader niet meer kunnen bidden, dat ze vragen hoe ze het kruisteken moeten maken en hoe ze hun handen weer moeten vouwen om de hostie te mogen ontvangen.

Soms is dit erg schrijnend.

Parallellen zoeken tussen een vriendenfeest en de eucharistie.

Natuurlijk kunnen we een jongere een sacrament niet weigeren.

Dat werd ook nooit in vraag gesteld. Wat we wel durven doen, is voorstellen om eventueel een jaartje te wachten om gevormd te worden. Dit wanneer ouders heel laat willen inschrijven en de groepjes al gevormd werden en vaak al cateche-sebeurten zijn doorgegaan. Soms hoor je dan dat het niet meer nodig is.

De vraag is dan wat het sacrament nog inhoudt voor deze mensen.

Ergens zijn we ervan overtuigd dat wie nu nog een sacrament wil ontvangen, dit met een veel grotere overtuiging doet.

Onze catechesewerking bestaat uit 4 bijeenkomsten en 2 hoogdagvieringen.

Tijdens de eerste module vertellen we over onze talenten en dat we ze mogen tonen en gebruiken om anderen te helpen.

In de tweede module gaan we op zoek naar wat ons gelukkig maakt en vertellen we enkele Jezusverhalen. Hierbij stellen we ons de vraag wat dit verhaal ons wil zeggen of leren.

De volgende bijeenkomst vertellen we over de sacramenten. Welke bestaan er? En we zoeken naar de link tussen een familie- of vriendenfeest en de eucharistie. Hierbij ontdekken we dat deze uit hetzelfde grote stramien bestaan: welkom – verhalen vertellen – samen tafelen – afscheid.

De vierde bijeenkomst gaan we dieper in op het doopsel - en de betekenis van water – en het vormsel – en de betekenis van olie.

Daarna volgen nog enkele bijeenkomsten om het verloop van de viering voor te bereiden en het inoefenen van wat liederen.

Elk jaar is het onze hoop dat we enkele jongeren mogen terugzien in onze gemeenschap.

Wij kunnen enkel zaaien.

Het kiemen en tot bloei komen, ligt niet in onze handen, maar we vertrouwen op de kracht van Hij Die Is en we hopen dat de jongere Hem ooit mag ontmoeten.

Lien Lecompte

Welke zijn de 7 sacramenten en wat is hun betekenis?

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & Leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & Leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Brugge
Liselotte Anckaert, 050 44 49 50,
liselotte.ancaert@kerknet.be
Potterierei 72, 8000 Brugge

Plaatselijke redactie en abonnementen
Rekeningnummer:
BE22 4752 0671 0147
Moerkerkse Steenweg 219/00.01

Foto's Kerk en Leven
Alle foto's zijn genomen door
eigen medewerkers

Hugo Pieters, pastoor-moderator
Federatie Sint-Kruis
Brievsweg 332
tel./fax: 050 35 55 78
pesintkruis@gmail.com

Wilfried Desrumaux, diaken
Kastanjelaan 4
tel. 050 35 83 54
wilfried.desrumaux@telenet.be

Bart Verhelle, diaken decanaat
Moerkerkse Steenweg 391
tel. 0492 316 993
bart.verhelle@live.be

Lien Lecompte
Parochieassistente federatie Sint-Kruis
0477 09 13 49
kerkenlien@gmail.com

Federaal rekeningnummer:
BE77 7510 0283 2642

Secretariaat
Sint-Thomas van Kantelberg
Brievsweg 332
Dinsdag van 9.30 tot 11.00 uur
Vrijdag van 9.30 tot 12.00 uur
tel./fax 050 35 55 78
federatiesintkruis@gmail.com

Secretariaat H. Kruisverheffing
Moerkerkse Steenweg 219/00.01
Maandag van 9.30 tot 11.30 uur
hkruisverheffing@gmail.com

VIERINGEN EN DIENSTEN

Liturgische vieringen

**HK = HEILIGE
KRUISVERHEFFING
ST = SINT-THOMAS
VAN KANTELBERG**

**Zaterdag 18 mei in HK
Vooravond Pinksteren.**
18.00 u. Eucharistieviering
voor overleden ouders en grootou-
ders van de familie Inslegers-Derulle.

**Zondag 19 mei in ST
Pinksteren.**
10.30 u. Eucharistieviering
voor overleden ouders en familie
(D-D).
**Deze viering wordt opgeluisterd
door het Dames- en herenkor.**

**Woensdag 22 mei in HK
09.00 u.** Morgengebed
Getijdengebed in de kerk.
**Woensdag 22 mei in ST
18.00 u.** Eucharistieviering
voor een overledene.

**Zaterdag 25 mei in ST
10.30 u. Vormselviering.**
**Er is geen eucharistieviering om
18.00 uur.**

**Zondag 26 mei in HK
10.30 u.** Eucharistieviering
voor een overledene.

Uit de liturgische kalender

**Zondag 19 mei:
Pinksteren:**
Ontvang de Heilige Geest (Joh 20. 19-23).

**Maandag 20 mei:
Pinkstermaandag:**
De Geest zal bij U blijven (Joh 14, 15-17).
Pinkstermaandag is door paus
Franciscus uitgeroepen tot feest
van de H. Maagd Maria, Moeder
van de kerk: *Zie daar uw zoon, zie daar
uw moeder, Joh. 19, 25-34.*

**Morgen begint opnieuw de tijd
door het jaar (groene kleur in de li-
turgie)**

**Maandag 20 mei:
H. Bernardinus van Siena, priester:**
De Franciscaan Bernardinus (1380-
1444) zet het werk voort van de
Dominikaan Vincentius Ferrer (5
april) als volksprediker en nodigt
van Milaan tot Rome de christenen
uit boven een verscheurde wereld
uit te zien.
Hij predikt de oneindige liefde van
God en stelt de naam van Jezus voor
als toevlucht tegen alle kwalen.

**Dinsdag 21 mei:
H. Constantijn:**
Constantijn is de zoon van keizer-
in-moeder Helena (18 augustus)
en keizer Chlorus.
Alvorens de troon te bestijgen moet

Constantijn twee grote veldslagen
leveren. De eerste tegen Maxentius
een Romeins tiran,
de tweede tegen Licinius in de
buurt van Byzantium.
De slag tegen Maxentius is de be-
roemdste. Aan de vooravond van
deze veldslag verschijnt hem een
kruisteken aan de hemel met het
bijchrift: 'In hoc signo vinces, in
dit teken zul je overwinnen'.

Constantijn belooft op dat moment
plechtig dat hij zijn verdere leven
de christelijke godsdienst zal aan-
nemen als hij de slag tegen Maxen-
tius wint.
Hij wint de slag.
Constantijn vaardigt onmiddellijk
het beroemde edict van Milaan uit
(313). Daarin staat niet alleen dat
het christendom voortaan in het
Romeinse Rijk de officiële status
van erkende godsdienst mag voeren
maar ook dat het van nu af aan in het
gehele Rijk een voorkeursbehande-
ling zal genieten.
Naar hem is de stad Constantinopel
genoemd. Hij sterft in 337.

**Woensdag 22 mei:
H. Rita van Cascia, kloosterlinge:**
Rita wordt geboren in het plaats-
je Roccaporena nabij Cascia in Um-
brië (Italië).
Tegen haar wil wordt zij door haar

ouders uitgehuwelijkt. Haar man
wordt na 19 jaar huwelijk vermoord
en ook haar beide zonen sterven.
Na al deze tegenslagen vraagt Rita
om te mogen intreden in het Mag-
dalena klooster van de slotzusters
Augustinessen in Cascia. Pas na
haar derde verzoek wordt ze uitein-
delijk opgenomen in de kloosterge-
meenschap.

Tijdens de veertig jaar van haar
kloosterleven leeft ze uiterst sober
en toont zij een innige liefde tot de
gekruisigde Jezus. In het jaar 1443
ontvangt zij tijdens een visioen de
wonden van Christus, ook die van
de doornenkroon (stigmata).
Zij sterft in 1447 in het klooster met
een bloeiende roos in haar handen,
geplukt in de kloostertuin. Haar li-
chaam is zichtbaar opgebaard in een
glazen sarcofaag in de kerk van Cas-
cia.

**Zaterdag 25 mei:
H. Gregorius VII, paus:**
De monnik Hildebrand, de latere
paus Gregorius (1073-1085), heeft
een diepgaande invloed op de ge-
schiedenis van de middeleeuwen.
Met een duidelijke kijk op de noden
van zijn tijd en een onvermoeibare
inzet probeert hij de kerk los te ma-
ken van de feodale macht en onder
de geestelijken de tucht te herstel-

len.
Hij sterft in ballingschap in 1085 te
Salerno.

**Zaterdag 25 mei:
H. Beda, de Eerbiedwaardige, pries-
ter en kerkleraar:**
Beda (673-735) verblijft zijn hele
leven in de abdij van Jarrow (Engel-
land). De regel van Benedictus (ora
et labora) neemt hij tot zijn ideaal.
Hij schrijft commentaar op de bij-
bel, op de geschiedenis van de mar-
telaren en op die van Engeland. Hij
offert nooit zijn gebed op ten voor-
dele van zijn werk.

**Zaterdag 25 mei:
H. Maria Magdalena de 'Pazzi',
maagd:**
Maria (1566-1607), een Florentijnse
karmelietes, wordt door de Heer ge-
roepen tot de beleving van de hoog-
ste mystieke ervaringen. Nederig,
arm, onthecht en gehoorzaam gaat
zij vastberaden haar weg naar God
en is zij voor anderen een steun en
leiding.

Leven op en rond de parochies

SECRETARIATEN

Sint-Thomas van Kantelberg
Brievsweg 332
Dinsdag van 9.30 tot 11.00 uur
Vrijdag van 9.30 tot 12.00 uur
050 35 55 78
federatiesintkruis@gmail.com
pesintkruis@gmail.com

**Heilige Kruisverheffing
Moerkerkse Steenweg 219 /
00.01**
Maandag van 09.30 tot 11.30 uur
hkruisverheffing@gmail.com

U kunt ook veel informatie vinden
op onze website
www.parochiessintkruis.be

OPEN KERKEN

De kerkgebouwen zijn open voor
persoonlijk gebed en bezinning.
Heilige Kruisverheffing:
dagelijks van 09.30 uur tot 17.00
uur.
Sint-Thomas van Kantelberg:
elke woensdag van 14.00 tot 15.00
uur

PAROCHIAAL ZANGKOOR HK
Repetitie **elke 1ste en 3de woens-
dag om 19.00 uur** in de Emmaüs-
kapel.
De koorrepetities staan open voor
alle mensen die graag zingen.
Van harte welkom!

FACEBOOK

Neem een kijkje op de facebookpa-
gina van onze federatie - je hoeft
daarvoor geen profiel te hebben
of aan te maken - op de pagi-
na <https://www.facebook.com/Federatie-Sint-Kruis-110030777310715>

Nog leuker zou zijn als je aanklikt
dat je de pagina leuk vindt.
Om deze pagina "op te leuken"
zijn alle tips of weetjes van Sint-
Kruis welkom. Indien zinvol voor
onze gemeenschap, plaatst paro-
chieassistente Lien ze dan op fa-
cebook. Ook foto's van activiteiten
van de verschillende werkgroepen
zijn leuk. Stuur alles door naar ker-
kenlien@gmail.com.

Wel opletten als u foto's doorstuurt.
In verband met de wet op de priva-
cy is het belangrijk dat al wie op de
foto staat akkoord is om die op fa-
cebook te zetten. Dus wil dit er ze-
ker bij vermelden dat Lien dit dui-
delijk weet.

NEOS
**Maandag 13 mei 2025 om 14.15
uur:** lezing 'Van Eyck tot Einstein'
door Willy Nachtergaele
't Couvent
Leden €10, niet-leden €15
BE12 4752 3605 7192
Neos Sint-Kruis

Even bezinnen

COLUMN - KOLET JANSSEN

De plekken waar God zit

Misschien gebeurt het u ook wel eens: dat de drukte van het leven u helemaal opsloort en dat u opeens vaststelt dat u al een hele tijd niet meer aan God heeft gedacht. Meteen volgt er een kleine oprisping van schuldgevoel, een waslijst aan excuses en een vaag voornemen om het voortaan anders aan te pakken. Waar vervolgens niet altijd veel van in huis komt.

Pas als ik een klein, oud kerkje binnenstap of door een bos met hoge bomen wandel, beseft ik hoe absurd mijn houding is.

Hoe verleidelijk is het om te denken dat het allemaal van mij afhangt. Want ook als ik niet aan God denk,

denkt God wel aan mij. Ook als ik rondren als een kip zonder kop, vult God met zijn aanwezigheid onze hele wereld. Zijn adem leeft in alles om ons heen. Ik merk het alleen lang niet altijd op. Ik worstel me blindelings door het leven en vergeet vaak te letten op wat er echt toe doet. Daarom is het zo fijn dat er – naast talloze andere plekken – kerken en kapelletjes zijn.

Liefst met openstaande deuren. Waar ik even kan binnenstappen en voelen: hij is er nog. Hij is er altijd.

Hij houdt mijn hand en mijn hart vast. Ik kan altijd opnieuw thuiskomen en meedoen.

Soms doe ik niet meer dan even binnenkijken en zelfs dat zorgt voor een steekje van geluk. God is bij ons.

En hij niet alleen: ook Jezus is bij ons. Maria is bij ons. En zoveel andere heiligen in talloze kapelletjes en beelden.

Hun kracht van liefde en vrede stroomt door de ramen en de deuren, sijpelt door de kieren.

Ik ben er opeens weer zeker van: we staan er niet alleen voor.

BOEK

Spannend duo

Het boek Wetenschap & Religie biedt een kritische en verhelderende kijk op een van de meest fascinerende kwesties die mensen van oudsher heeft beziggehouden: hoe kunnen religie, zingeving en geloof zich verhouden ten aanzien van kennis, rede en wetenschap?

De interessantste thema's en de meest spannende momenten uit de geschiedenis van dit debat komen aan bod: de relatie tussen filosofie en christendom, de discussie over mirakels en de almacht van God, het debat over geloof en wetenschap in de islam, de veroordeling van Galilei en de enorme uitdaging van Darwins evolutietheorie.

Moraalfilosoof Patrick Loobuyck zoekt de nuance in de geschiedenis en zet de verschillende hedendaagse standpunten op scherp.

'Nu de evidentie voor het wetenschappelijke wereldbeeld zo robuust is, is het aan de religie om daarmee in het reine te komen. Loobuyck stelt vast dat religie verschuift naar zingeving. Dat geldt ook voor gelovigen.

Patrick Loobuyck,
Wetenschap & Religie.
Een spannend duo,
Pelckmans, 29,50 euro.

OPKIKKERTJES

Wittebroodsweken

Hedwig Van Peteghem

Er zijn momenten dat ons geluk niet op kan.

Alles verloopt gesmeerd, als was het van een leien dakje.

We hebben de wind mee en een zacht zonnetje schijnt boven ons hoofd.

We zijn tevreden, lopen zingend en dansend door ons werk en laten iedereen mee genieten van onze lach en onze vreugde.

Tevreden mensen zijn we.

De hallelujastemming maakt het leven mooi.... en liefst zo lang mogelijk.

Zou dat verhaal van Pasen dan toch waar zijn, dat het leven altijd toekomst heeft?

We mogen aan den lijve ondervinden dat ons leven een geschenk is, ons geschonken wordt. Onze handen zijn te klein, zo vol van nieuwe kansen en perspectieven.

We worden zonder veel moeite en gratis door de dagen heen gedragen. Met de stevigheid van een fundament groeit ons vertrouwen dat het leven zo goed is.

Hoe lang mag dit duren?

Zoals je van de liefde alleen niet kunt leven, zo duren ook de wittebroodsweken geen jaren.

Af en toe laat het leven zich ook langs zijn harde en scherpe kant zien.

Eén wolkje kan volstaan om de zon te verbergen.

En voor sommige mensen zijn er blijkbaar meer en grotere wolken. Er is altijd wel wat.

Soms vraagt men zich zelfs af of het dan nooit ophoudt: de ene tegenslag na de andere ontgoocheling. Alsof het dienblad waarop ons dat mooie leven werd aangereikt ons zomaar uit de handen wordt geslagen.

Er is niet veel nodig om het geluk weg te nemen.

En het klopt, er zijn meerdere wolken, maar slechts één zon. Tenzij we de moeite zouden doen om ook de stralen te tellen... en zelfs in een donkere nacht de weerkaatsing op de maan te willen zien.

Ons leven wordt met zachte handen gedragen, door de liefste van ons leven, door mensen van wie we het niet verwachten, door de Grote Hand.

Wie goed kijkt, merkt dat die zekerheid niet verdwijnt bij verdriet en tegenslag. Integendeel, ze wordt sterker voelbaar. Ons leven wordt ons op een schoteltje aangeboden, maar soms is het bruin brood.

Bovenstaand cursiefje werd geplukt uit Opkikkertjes (2006) Halewijn

Zondagsgebed

Kom, Heilige Geest,
leer ons elke keer opnieuw
de waarheid begrijpen
die Gij zelf als een onbestemd verlangen
in ons hart hebt geplant.
Dat wij kinderen van de Vader zijn,
geliefd en bemind,
voor altijd thuis bij Hem,
in alle omstandigheden van het le-

ven
en los van elke verdienste.
Laat deze waarheid ons bevrijden,
verlichten en oprichten.
Amen.

Karen Germeys

De vrome kudde

Vrienden

Ingezonden door Christa Paternoster

— Wanneer ik optrek met mijn Spaanse vrienden gebruik ik vaak het woord 'mucho'. Dat betekent echt veel voor hen.

Huisbaas

Ingezonden door René Lepère

— Mijn huisbaas vindt dat mijn verwarmingskosten te hoog oplopen. Hij wil dat met me komen bespreken. Ik heb hem geantwoord: „Mijn deur staat altijd open.”

Rouw- en verliescafé

ROUW – EN VERLIESCAFE BRUGGE

donderdag 30-05-2024

Met gastspreker **Bénédictie Ongenae** over

VERBINDING VERBROKEN Verlies en rouw bij verbroken banden

Als mens leven we niet alleen en al vanaf onze geboorte smeden we banden. We gaan connecties aan met onze ouders of verzorgers en met andere gezinsleden, met klasgenootjes, vrienden en vriendinnen, collega's en burens. Wat ons leven waardevol en gelukkig maakt zijn die warme, vertrouwde, liefdevolle verbindingen. Daarin gedijen we goed en komt het beste in ons naar boven. Dat is het ideale plaatje.

Jammer genoeg is dit niet aan iedereen gegeven en kan de band met anderen ook voor frustratie, pijn en veel verdriet zorgen. Botsende karakters, negatieve emoties, verslavingen, familietrauma's, psychiatrische ziektes e.d., zorgen voor veel spanning en zetten de band onder druk. Soms zelfs tot op een punt dat de verbinding breekt.

Verbroken banden veroorzaken verdriet en rouw, ze zijn een vorm van levend verlies.

Gastspreker **Bénédictie Ongenae** vertelt vanuit haar praktijkervaring over breuken tussen ouders en kinderen, familieleden, koppels en vrienden. Hoe ga je om met deze situatie, kan zo'n breuk ooit nog goed komen, wat is de (on-)zin van bemiddeling en wat als iemand met wie je hebt gebroken komt te sterven, zijn vragen waarop we in dit rouwcafé een antwoord proberen te vinden.

Bénédictie Ongenae werkt sinds 2000 in het Algemeen Welzijnswerk en heeft heel wat expertise opgebouwd rond rouw en verlies. Ze is geschoold in traumaverwerking, systeemdenken, gezinstherapie en familiale bemiddeling. Ze volgde het postgraduaat 'Rouw- en verliesconsulent' aan de Artevelde Hogeschool en heeft een eigen praktijk 'Rouw- en verliesbegeleiding Brugge'.

Praktisch:

Gastspreker **Bénédictie Ongenae**

Donderdag 30 mei 2024 (19.00 – 22.00 uur)

Ontmoetingscentrum Patria, Kerklaan 37 - 8310 Assebroek (Brugge)

Bijdrage: 10 euro

Info en inschrijven: lutvanschoors@gmail.com of 0474 97 94 39

Een luisterend oor, een helpende hand

ZIEKENBEZOEK

Je bent ziek of hoogbejaard ...Je wenst bezoek van een parochiale medewerker, contacteer Hedwin De Cuyper 0496 15 16 53 (Sint-Thomas) of de pastoor of diaken (zie colofon)

COMMUNIE

Je kan niet naar de eucharistieviering komen: dan kan de H. Communie aan huis gebracht worden. Contacteer pastoor of diaken (zie colofon).

TELE-ONTHAAL:

PRATEN IS DE EERSTE STAP, BEL 106.

Vragen over relatieproblemen, eenzaamheid, gezondheid, verslaving, depressie, zelfdoding...? Tele-onthaal is bereikbaar 24 uur op 24, 7 dagen op 7, telefonisch via het noodnummer 106 of online via www.tele-onthaal.be.

ZELFDODING

Vragen over zelfdoding? Je kan anoniem terecht op het **gratis noodnummer 1813**.

Liever chatten dan praten? Surf naar de website, dagelijks van 19.00 tot 21.30 uur www.zelfmoord1813.be

FINANCIËLE OF MATERIËLE NOODSITUATIE

Contacteer de Sint-Vincentiusvereniging St-Kruis 0476 30 80 87 of Open Balie, Baliestraat 5, Brugge, elke dag van 10.00 tot 11.30 uur, telefoon 0493 88 46 87 antoon.vandeputte@telenet.be.

NOOD AAN ONDERDAK

24 uur op 24 en 7 dagen op 7: Regionale Crisisopvang, Katelijnevest 15, Brugge, tel. 050 66 30 81 crisisopvang@cawregiobrugge.be

Zie ook onze website www.parchiessintkruis.be

HEILIGENBOEK

Lidwina en Rita

Onder de heiligen zijn er mannen en vrouwen die sterk waren in het lijden. Hun leven was onlosmakelijk verbonden met het kruis. Twee voorbeelden zijn de Nederlandse Lidwina van Schiedam (1380-1433) en de Italiaanse kloosterzuster Rita van Cascia (circa 1381-1457).

Lidwina is de dochter van een arme nachtwaker uit Schiedam. Als ze vijftien is, valt ze tijdens het schaatsen op het ijs en breekt ze een rib in haar rechterzij. Er treden complicaties op. Doordat ze alleen nog het hoofd en een arm kan bewegen, is Lidwina voor de rest van haar leven aan haar bed gekluisterd. Vanaf 1414 eet, drinkt en slaapt ze niet meer en leeft ze alleen nog van de communie. Lidwina heeft steeds meer visioenen en mystieke ervaringen. Na een lange lijdensweg sterft ze in het ouderlijk huis. Eeuwenlang bezoeken pelgrims haar graf.

Het begin en het einde van Lidwina's leven vallen op symbolische dagen. Ze ziet het levenslicht op Palmzondag en sterft op paasdinsdag. Daartussen liggen 53 levensjaren en 38 lijdensjaren. Eerst is ze opstandig en verbitterd omdat veel 'vrienden' haar vergeten. Haar biechtvader raadt haar aan op moeilijke momenten de lijdensweg van Jezus te aanschouwen. Hieruit put ze kracht om de pijn te dragen en later geduld, zelfs liefde voor haar eigen lijden. Haar dapperheid maakt indruk op de bezoekers. Al vlug komen ze van overal, niet om de zieke te troosten maar om zich door haar te laten troosten. Lidwina luistert, troost met raad en gebed en wordt – zoals haar naam het zegt – 'vriendin van het volk'. Door haar visioenen en extases wordt Lidwina's leven een voorbeeld van lijdensmystiek. Volgens een legende duikt in haar visioenen steeds vaker een rozenstruik op, die groter en groter wordt. Een engel openbaart haar dat ze zal sterven zodra alle rozenknoppen bloeien. Om die reden is Lidwina op afbeeldingen met een rozentak of rozenkrans te zien.

Rita wordt geboren in Rocca Porena (nabij Cascia in Umbrië). Als ze veertien is, wordt ze uitgehuwelijkt aan een ruwe man. Hoewel ze liever naar het klooster wil, willigt ze de wil van haar ouders in. Na een huwelijk van achttien jaar vol vernedering en mishandeling wordt haar echtgenoot vermoord. Zij vergeeft de moordenaars en vraagt haar beide zonen af te zien van bloedwraak. In haar vertwijfeling bidt Rita dat haar zonen zouden sterven zodat ze gespaard blijven van hun wraak. Beiden sterven aan de pest (1402). Rita treedt in het augustinessenklooster van Cascia. Op een Goede Vrijdag wordt ze aan het voorhoofd gestigmatiseerd door een doorn uit Christus' kroon. Vijftien jaar lang draagt ze de open wonde.

In haar kindertijd beklimt Rita een berg om te bidden. Als volwassene leidt ze een christelijk leven als echtgenote, moeder, weduwe en kloosterlinge. De zwaarbeproefde echtgenote kan – zoals Lidwina – haar eigen lijden beter dragen, als ze in de kerk de gekruisigde Jezus aanschouwt. Na de moord op haar echtgenoot is Rita groot in vergeven. Ze zet zich in voor de verzoening met zijn moordenaars. Deze kleine, maar in nederigheid grote vrouw bezit de kracht om onder alle omstandigheden een 'vrouw van vrede' te zijn. Door afstand te doen van wraak en geweld maakt ze de wereld nieuw en helder. Ze beseft dat de wereld niet verandert als onrecht met onrecht beantwoord wordt.

Ook voor Rita's kloosterleven is de boodschap van het kruis fundament en criterium. Haar tijd wijdt ze aan gebed, boete en naastenliefde. Samen met haar zusters ontfermt ze zich over de arme en lijdende burgers van Cascia. Door gebed en contact met zieken groeit in haar de liefde tot de gekruisigde Jezus. Op zekere dag vraagt Rita van op haar ziekbed aan een vriendin om een roos te plukken in de tuin. Hoewel het winter is en de struik geen blad draagt, vindt de vriendin een bloeiende rozenstruik. Kort hierop sterft Rita. De roos – symbool voor leven in vreugde en pijn – wordt het symbool voor Rita's leven. Haar ideaal luidt: alles uit liefde.

Gebed

Ik maak me groter dan ik werkelijk ben
alsof Gij God me pas dan zou zien.

Maar hierin zijt Gij zonder genade God:
tuimelen laat Gij mij
van mijn zelfgemaakte troon zodat ik languit lig op de grond.

Elke schijn is verdwenen
ik ben naakt.

Gij komt en knielt naast mij.

Uw hand helpt me recht terwijl Gij iets tegen mij zegt dat ik nooit zal vergeten: kleine mensen maak Ik groot

Erik Galle,
Ik ben een pelgrim die de stilte als bestemming heeft,
Halewijn